

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍສິບຫ້າ

ການເປີດເຜີຍລັກສະນະແຕ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger

2024-03-04

ໃນຊົວອາຍຸສຸດທ້າຍຂອງຊົນຊາດໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຖືກປະຖົມໄປນັ້ນ
ມີການຊີ້ບອກລັກສະນະຜ່າຍຄຳພະຍາກອນບາງປະການໄວ້. ເມື່ອນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເປັນຊົວອາຍຸຂອງຮ້າຍ
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ກໍ່ຮ່າງອຸປະໂຫຼດຂອງຊາຕານ. ພວກເຂົາເປັນຊົວອາຍຸຂອງຜູ້ໝູນຊູ້
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ສ້າງຄວາມຜຸກພັນທີ່ບໍ່ວິຊິດໄວ້ກັບສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາໄດ້ມາເຖິງຈຸດທີ່ເຫັນ
ແຕ່ບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈ, ໄດ້ຍິນ ແຕ່ບໍ່ອາດຮັບຮູ້ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈໃໝ່
ອັນຖືກພັນລະນາໄວ້ວ່າເປັນການທີ່ຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາກາຍເປັນໄຂມັນ.
ໃນເວລາທີ່ກ່າວເຖິງບາງກົດການນີ້ເປັນຄົນທຳອິດ.

ໃນເວລາທີ່ເຮົາຊົມອິສະຕາເອນທັງປວງມາ ແລະກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ,
“ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ກະທຳຕໍ່ໜ້າຕາຂອງພວກທ່ານໃນແຜ່ນດິນເອຢິບ ແກ່ຟາໂຣ
ແລະແກ່ບັນດາຂ້າຮັບໃຊ້ຂອງລາວ ແລະແກ່ແຜ່ນດິນຂອງລາວທັງສິ້ນ;
ຄືການທົດລອງອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ຕາຂອງພວກທ່ານໄດ້ເຫັນ, ໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆ
ແລະການອັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼົ່ານັ້ນ; ແຕ່ຈົນເຖິງວັນນີ້
ພຣະຢາເວຍັງບໍ່ໄດ້ປະທານໃຈໃຫ້ພວກທ່ານເຂົ້າໃຈ, ຕາໃຫ້ເຫັນ, ແລະຫຼິ້ນໃຈໃຫ້ຍິນ.” ພຣະບັນຍັດສອງ
29:2-4.

ໃນການກ່າວເຖິງບາງກົດການແຫ່ງລາວໂອດີເຊຍກ່ຽວກັບການເຫັນແລະການໄດ້ຍິນເປັນຄັ້ງທຳອິດນັ້ນ,
ສິ່ງທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້
ແມ່ນໝາຍສຳຄັນແລະການອັດສະຈັນແຫ່ງປະຫວັດພື້ນຖານຂອງພວກເຂົາ.
ເຢເຣມຢາໄດ້ຊີ້ບອກບາງກົດການນີ້ວ່າເປັນຄຸນລັກສະນະຂອງ “ພວກພົມມະຈາລາທຶງຈຳ” ໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ແລະເປັນຕົວແທນແຫ່ງການປະຕິເສດຂອງພວກພົມມະຈາລາທຶງຈຳຕໍ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ,
ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄຳປະກາດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃຫ້ຍ່າເກງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງ. ເນື່ອງຈາກການກະບົດນີ້
ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປາຍລະດູ.

ຈົ່ງປະກາດການນີ້ໃນວົງວານຂອງຢາໂຄບ ແລະຈົ່ງເຜີຍແຜ່ມັນໃນຢູດາ ໂດຍກ່າວວ່າ, ບັດນີ້ຈົ່ງຟັງສັງເກດ, ໂອ
ຊົນຊາດທີ່ໃຊ້ເຂົ້າ ແລະຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈ; ຜູ້ທີ່ມີຕາ ແຕ່ບໍ່ເຫັນ; ຜູ້ທີ່ມີຫູ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ:
ພວກເຈົ້າບໍ່ຢາເກງເຮົາດອກຫລໍ່? ພຣະຢາເວຊົງຕັດດັງນີ້:
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສັນສະເຫຼອນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາດອກຫລໍ່?
ເຮົາໄດ້ກຳນົດຊາຍໃຫ້ເປັນເຂດແດນຂອງທະເລໂດຍພຣະດຳລັດອັນຖາວອນ ເພື່ອມັນຈະລ່ວງລ້າໄປບໍ່ໄດ້;
ແລະເຖິງແມ່ນຄົນຂອງມັນຈະຊັດສາດບົນປ່ອນ, ມັນກໍບໍ່ອາດຊະນະໄດ້; ເຖິງແມ່ນມັນຈະຄຳຮາມ,
ມັນກໍຂ້າມເຂດນັ້ນໄປບໍ່ໄດ້. ແຕ່ຊົນຊາດນີ້ມີໃຈທີ່ຫັນໜັງ ແລະກະບົດ; ພວກເຂົາໄດ້ຫັນໜັງໄປ
ແລະຈາກໄປແລ້ວ. ທັງບໍ່ໄດ້ກ່າວໃນໃຈຂອງຕົນວ່າ, ບັດນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາຍ່າເກງພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ,
ຜູ້ປະທານຜົນທັງຜົນຕົ້ນລະດູ ແລະຜົນປາຍລະດູຕາມລະດູຂອງມັນ:
ພຣະອົງຊົງສະຫງວນໄວ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາຊຶ່ງອາທິດທີ່ກຳນົດໄວ້ແຫ່ງການກ່ຽວກ່ຽວ.
ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຫັນໜັງໄປ,
ແລະບາບຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ຫ້າມກັນສົງຄ໌ໄວ້ຈາກພວກເຈົ້າ. ເຢເຣມຢາ 5:20-25.

ເອເຊກຽນໄດ້ລະບຸວ່າ ບັນດາຜູ້ທີ່ສະແດງລັກສະນະທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍການເຫັນແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈນັ້ນ
ເປັນວົງວານແຫ່ງການກະບົດ. ພວກເຂົາເປັນວົງວານແຫ່ງການກະບົດ
ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ເຫັນປະຫວັດຂອງຮາກຖານຂອງຕົນ, ຜູ້ທີ່ເປັນພົມມະຈາລິທິງ'ຈ້າ, ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກັບໃຈໃໝ່
ເພາະພວກເຂົາປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ຊຶ່ງການປະຕິເສດຂ່າວສານນັ້ນ
ກໍ່ເທົ່າກັບປະຕິເສດຂ່າວສານທັງໝົດ, ເພາະວ່າຖ້າທ່ານບໍ່ຍອມຮັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ທ່ານກໍ່ບໍ່ອາດຍອມຮັບອົງທີສອງ ຫຼືອົງທີສາມໄດ້. ໃນສະພາບເຊັ່ນນີ້
ຜົນປາຍລະດູຖືກຍັບຍັ້ງໄວ້ຈາກພົມມະຈາລິທິງໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ,
ຫຼັງຈາກພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງລັກສະນະນີ້ໃນຄຳບັນຍາຍຂອງພຣະອົງແລ້ວ,
ພຣະອົງຈຶ່ງດຳເນີນຕົວໄປໂດຍຊົງນຳສະເໜີຄຳອຸປະມາເລື່ອງຜູ້ຫວ່ານ.

ແຕ່ຕາຂອງທ່ານທັງຫລາຍເປັນສຸກ ເພາະມັນເຫັນ; ແລະຫຼືຂອງທ່ານທັງຫລາຍເປັນສຸກ ເພາະມັນໄດ້ຍິນ.
ເພາະເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ
ຜູ້ເຜີຍຍາກອນແລະຄົນຊອບທຳຫລາຍຄົນໄດ້ບ້າຖະຫນາຢາກເຫັນສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫລາຍເຫັນ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນ;
ແລະຍາກໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຟັງຄຳອຸປະມາເລື່ອງຜູ້ຫວ່ານເຖິດ.
ເມື່ອຜູ້ໃດໄດ້ຍິນພຣະວັດຈະນະເລື່ອງອານາຈັກ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈ ເມື່ອນັ້ນມານຮ້າຍກໍ່ມາ
ແລະຊົງເອົາສິ່ງທີ່ໄດ້ຫວ່ານໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາໄປ. ຄົນນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຮັບແມ້ດພຶດຕິກຳຕາມແຄມທາງ.
ແຕ່ຜູ້ທີ່ຮັບແມ້ດພຶດຕິກຳໃນບ່ອນມີຫີນຫລາຍ ຄົນນັ້ນຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະວັດຈະນະ
ແລ້ວຮັບໄວ້ດ້ວຍຄວາມຍິນດີໃນທັນທີ; ແຕ່ເຂົາບໍ່ມີຮາກໃນຕົນເອງ ຈຶ່ງທົນຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຄາວ:
ເພາະເມື່ອຄວາມທຸກຍາກຫລືການຂົ່ມເຫັງເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກພຣະວັດຈະນະ ເຂົາກໍ່ສະດຸດໃນທັນທີ.
ສ່ວນຜູ້ທີ່ຮັບແມ້ດພຶດຕິກຳຢູ່ກາງຫນາມ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະວັດຈະນະ; ແຕ່ຄວາມກັງວົນຂອງໂລກນີ້
ແລະການຫລອກລວງຂອງຄວາມຮັ່ງມີ ບີບຄົນພຣະວັດຈະນະ ແລະເຂົາກໍ່ບໍ່ເກີດຜົນ.
ແຕ່ຜູ້ທີ່ຮັບແມ້ດພຶດຕິກຳໃນດິນດີ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະວັດຈະນະ ແລະເຂົ້າໃຈ; ຜູ້ນັ້ນກໍ່ເກີດຜົນ
ແລະອອກຜົນ ບາງຄົນໄດ້ຮັບອະທິກຳ ບາງຄົນໄດ້ຫຼີກສືບເທົ່າ ບາງຄົນໄດ້ສ້າງສືບເທົ່າ.
ພຣະອົງຍົກຄຳອຸປະມາອັນຫນຶ່ງຂຶ້ນກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ,
"ອານາຈັກສະຫວັນປຽບເໝືອນຊາຍຄົນຫນຶ່ງຜູ້ຫວ່ານແມ້ດດີໃນນາຂອງຕົນ:
ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ຄົນທັງຫລາຍນອນຫລັບຢູ່ ສັດຕູຂອງລາວກໍ່ມາ ແລະຫວ່ານຫຍ້າປົນກັບເຂົ້າສາລີ
ແລ້ວກໍ່ໄປເສຍ. ແຕ່ເມື່ອຕົນເຂົ້າອອກຂຶ້ນ ແລະອອກຮອງແລ້ວ ຫຍ້ານັ້ນກໍ່ບາກດີຂຶ້ນດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກຄົນໃຊ້ຂອງເຈົ້າຂອງນາຈຶ່ງມາຖາມລາວວ່າ, 'ນາຍເອີຍ,
ທ່ານບໍ່ໄດ້ຫວ່ານແມ້ດດີໃນນາຂອງທ່ານດອກຫລໍ່? ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ຫຍ້ານັ້ນມາແຕ່ໃສ?' ລາວຕອບເຂົາວ່າ,
'ສັດຕູໄດ້ເຮັດການນີ້.' ພວກຄົນໃຊ້ຈຶ່ງຖາມລາວວ່າ, 'ຖ້າດັ່ງນັ້ນ
ທ່ານປະສົງໃຫ້ພວກຂ້ານອ້ອມໄປຖອນມັນອອກບໍ?' ແຕ່ລາວຕອບວ່າ, 'ບໍ່ເອົາ;
ຍ້ານວ່າເມື່ອພວກເຈົ້າຖອນຫຍ້າ ຈະຖອນເຂົ້າສາລີຂຶ້ນພ້ອມກັບມັນດ້ວຍ.
ປະໃຫ້ທັງສອງເຕີບໂຕຢູ່ນຳກັນຈົນເຖິງລະດູກຽວ: ແລະເມື່ອເຖິງເວລາກຽວ ຂ້ອຍຈະບອກພວກຄົນກ່ຽວວ່າ
ຈົ່ງເກັບຫຍ້າກ່ອນ ແລະມັດເປັນຟ້ອນເພື່ອເຜົາມັນເສຍ; ແຕ່ຈົ່ງເກັບເຂົ້າສາລີເຂົ້າໄວ້ໃນຍູງຂອງຂ້ອຍ.'"
ມັດທາຍ 13:16–30.

ຄົນໃໝ່ແມ່ນຫຍ້າລາວ, ແລະຄົນສະຫຼາດແມ່ນເຂົ້າສາລີ. ໃນອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈັນສິບຄົນ
ການມີນ້ຳມັນເປັນສິ່ງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຈັກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສອງພວກນັ້ນ,
ແລະໃນເລື່ອງເຂົ້າສາລີກັບຫຍ້າລາວ ຄວາມແຕກຕ່າງນັ້ນຕັ້ງຢູ່ເທິງວ່າແມ້ດພັນ, ຊຶ່ງຄືພຣະວັດຈະນະ,
ໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈຫຼີ້. ການກ່າວເຖິງເທືອທຳອິດໂດຍໂມເຊກຽວກັບພວກຫນຶ່ງທີ່ຈະບໍ່ເຫັນ ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈ
ໄດ້ຈັດວາງຂ່າວສານທີ່ຈະຕ້ອງຖືກເຂົ້າໃຈໄວ້ວ່າເປັນໝາຍສຳຄັນແລະການອັດສະຈັນແຫ່ງປະຫວັດສາດພື້ນຖານ.
ການອ້າງອີງທາງຄຳເຜີຍຍາກອນຄັ້ງສຸດທ້າຍເຖິງອົງປະກອບແຫ່ງຄວາມຕາບອດຂອງວົງວານທີ່ກະບົດ ໂດຍ
Ellen White ໄດ້ລະບຸວ່າ ຕາທີ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນໃຫ້ເຫັນສິ່ງທີ່ຄົນຊອບທຳທັງປວງປາຖະຫນາຢາກເຫັນນັ້ນ
ແມ່ນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການ Millerite.

“ຂໍ້ຄວາມທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກປະທານໃນຊ່ວງປີ 1840–1844
ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດອອກໄປດ້ວຍພະລັງໃນເວລານີ້ ເພາະວ່າມີຫຼາຍຄົນໄດ້ສູນເສຍແນວທາງຂອງຕົນ.
ຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງໄປເຖິງຄຣິດຕະຈັກທັງປວງ.”

“ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘ຕາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍກໍ່ເປັນສຸກ, ເພາະວ່າມັນໄດ້ເຫັນ; ແລະຫຼືຂອງທ່ານກໍ່ເປັນສຸກ,
ເພາະວ່າມັນໄດ້ຍິນ. ເພາະເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ທ່ານວ່າ
ຜູ້ໄພຍາກອນແລະຄົນຊອບທຳຫຼາຍຄົນໄດ້ປ້າຖະໜາຢາກເຫັນສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ພວກທ່ານເຫັນ
ແຕ່ກັບໄດ້ເຫັນ; ແລະຢາກໄດ້ຍິນສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນ ແຕ່ກັບໄດ້ຍິນ’ [Matthew 13:16, 17].
ຕາທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເຫັນສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຖືກເຫັນໃນປີ 1843 ແລະ 1844 ກໍ່ເປັນສຸກ.” Manuscript Releases,
volume 21, 436, 437.

ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນເພື່ອອະນຸຍາດເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດຢູ່ສະເໝີ,
ແລະການກ່າວເຖິງເທື່ອທຳອິດກ່ຽວກັບບັນດາຜູ້ທີ່ມີຕາແຕ່ບໍ່ເຫັນ ຫຼືເຂົ້າໃຈ, ແລະການກ່າວເຖິງຄັ້ງສຸດທ້າຍ
ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະຫວັດພື້ນຖານຂອງເຮືອນແຫ່ງການກະບົດແມ່ນສິ່ງທີ່ຖືກເຫັນ,
ແລະເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງຖືກປະຕິເສດ, ແລະດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງຂັດຂວາງຄົນໂງ່ເຂົ້າໃຈໃຫ້ຮັບຮູ້ຜົນປາຍລະດູ,
ປະຫວັດສາດຂອງປີ 1840–1844

ໄດ້ຖືກເປັນແບບໂດຍການຊ່ອຍກູ້ອີສະຣາເອນບູຮານໃຫ້ພົ້ນຈາກພັນທະແຫ່ງອິຢິບ.
ຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງອີສະຣາເອນບູຮານໃນການຜ່ານຂະບວນການທົດສອບເບື້ອງຕົ້ນ
ໄດ້ນຳພວກເຂົາໄປສູ່ການເດັດ, ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຍອມຮັບລາຍງານອັນເທັດຂອງສາຍລັບສິບຄົນ
ແລະໄດ້ລັອກການຍາກຂອງຄົນໃໝ່ເພື່ອນຳພາພວກເຂົາກັບຄືນໄປຍັງອິຢິບ. ສີສິບປີຕໍ່ມາ
ພວກເຂົາຖືກນຳກັບມາຍັງການເດັດອີກຄັ້ງ, ແລະໄມເຊໄດ້ລົ້ມເຫຼວໂດຍຕົວພຣະສິລາເປັນຄັ້ງທີສອງ.

ເຖິງແມ່ນວ່າໄມເຊໄດ້ລົ້ມເຫຼວ ໂຢຊອບກໍ່ຍັງດຳເນີນຕົວໄປເພື່ອນຳພາພວກເຂົາເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ.
ການທົດສອບຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ກາເດດມີການກະບົດຮ້າຍແຮງກ່ຽວພັນຢູ່ດ້ວຍ,
ເພາະວ່າພຣະເຢຊູຊົງສະແດງຕອນຈົບໂດຍຕອນເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ສະເໝີ,
ແລະການກະບົດຂອງສາຍລັບສິບຄົນທີ່ກາເດດໃນຕອນຕົ້ນຂອງສີສິບປີ, ແລະໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງສີສິບປີ
ກໍ່ສະແດງເຖິງການກະບົດໃຫຍ່ທີ່ກາເດດເຊັ່ນກັນ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ ທຳມາກາງການກະບົດຂອງໄມເຊທີ່ກາເດດ
ນັ້ນມີໂຕແຫ່ງການເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາກັບໄດ້ຖືກຊັກຊ້າອີກຕື່ມ.

ໃນການກະບົດຂອງປີ 1863 ຊຶ່ງໄດ້ນຳໄປສູ່ການກະບົດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 1888,
ຊຶ່ງໄດ້ນຳໄປສູ່ການກະບົດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 1919, ອັນໄດ້ບັນລຸຈຸດສຸດຍອດໃນການກະບົດຂອງປີ 1957,
ພຣະເຢຊູໄດ້ນຳເອົາອັດເວນຕິສລາໂອດີເຊຍກັບຄືນໄປຍັງການເດັດ.
ພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຂົາກັບຄືນໄປສູ່ປະຫວັດສາດບ່ອນທີ່ທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ມາເຖິງ ແລະ
ໄດ້ລົ້ມຂະບວນການທົດສອບໜຶ່ງ ຊຶ່ງໃນທີ່ສຸດໄດ້ສຳເລັດອອກເປັນການກະບົດຂອງປີ 1863 ແລະ
ການຖືກຂັບໄລ່ໃຫ້ພະເຈນຈອນຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຂອງລາໂອດີເຊຍ.
ທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ເຂົ້າສູ່ປະຫວັດສາດຊ່ວງສຸດທ້າຍຂອງອັດເວນຕິສລາໂອດີເຊຍໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ
2001 ເມື່ອທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດແຫ່ງພຣະນິມິດບົດ 18, ຜູ້ຊົງເປັນທູດສະຫວັນອົງທີສາມ, ໄດ້ລົງມາ.
ແລ້ວທ່ານໄດ້ປະກາດວ່າ ບາບີລອນໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ,
ຕາມແບບຢ່າງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍການຖິ້ມລົງຂອງຫໍຄອຍຂອງນິມໂຣດ,
ເມື່ອຫໍຄອຍທັງຫຼາຍຂອງນະຄອນນິວຢອກຖືກນຳລົງ.

“ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມຈະບໍ່ຖືກເຂົ້າໃຈ; ແລະ
ແສງສະຫວ່າງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ໃຈກສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງມັນ
ຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນແສງສະຫວ່າງບອມ
ໂດຍຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມດຳເນີນໄປໃນລັດສະໝີທີ່ກ້າວໜ້າຂອງມັນ.” Review and Herald, May 27,

ເຊັ່ນດຽວກັບອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝປັດຈຸບັນກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ.
 ຊົວອາຍຸຄົນທີ່ເປັນພະຍານເຫັນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ແມ່ນຊົວອາຍຸຄົນສຸດທ້າຍ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນລູກາ
 ບົດທີ 24 ເອັດ ວ່າ “ຊົວອາຍຸຄົນນີ້,”
 ແລະພຣະອົງໄດ້ຊີ້ບອກຊົວອາຍຸຄົນນັ້ນວ່າແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ເມື່ອຟ້າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກຈະລ່ວງພົ້ນໄປ
 ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ.
 ຊົວອາຍຸຄົນນັ້ນຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຈົນໄດ້ເຫັນການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະຄຣິດ
 ຈະໄດ້ຮັບຮູ້ເຄື່ອງໝາຍປະການໜຶ່ງທີ່ພິສູດແກ່ເຂົາວ່າ ພວກເຂົາແມ່ນຊົວອາຍຸຄົນສຸດທ້າຍ.
 ພວກເຂົາຈະຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈວ່າ ພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນເວລາທີ່ “ຜົນຂອງທຸກໆນິມິດ” ບໍ່ໄດ້
 “ຖືກເລືອນອອກໄປ” ອີກຕື່ມ.

ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູກ່າວຈັ່ງສະເດັດອອກຈາກພຣະວິຫານພ້ອມກັບພວກສາວົກ,
 ພວກເຂົາໄດ້ທຸນຖາມພຣະອົງໃຫ້ອະທິບາຍວ່າ
 ພຣະອົງໄດ້ໝາຍຄວາມຢ່າງໃດໂດຍຄຳພັນລະນາຂອງພຣະອົງເກືອບກັບການທຳລາຍພຣະວິຫານນັ້ນ.
 ການສົນທະນາຄັ້ງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການສົນທະນາທີ່ສາວົກຂອງພຣະອົງຈະມີຂຶ້ນໃນຊົວຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍ.
 ພວກສາວົກບາຖະໜາທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະອົງໄດ້ໝາຍຄວາມຢ່າງໃດ
 ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ສັ່ງສອນຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ຄຣິດຕະຈັກອັດເວນຕິສ ລາວໂອດິເຊຍ
 ຈະຖືກກວາດລ້າງໄປໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໂງ່ນນີ້,
 ດັ່ງທີ່ຜູ້ນະມັດສະການທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນຖືກພົ້ນອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ,
 ແລະບໍ່ເປັນຜູ້ທີ່ກ່າວແທນພຣະອົງອີກຕື່ມ.

ໃນການຕອບບັນດາສາວົກນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ພັນລະນາການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ
 ແລະປະຫວັດສາດທີ່ຕິດຕາມມາຫຼັງຈາກນັ້ນ ຕະຫຼອດໄປຈົນເຖິງອະວະສານຂອງໂລກ.
 ຫຼັງຈາກໄດ້ວາງພາບລວມທາງປະຫວັດສາດໄວ້ຈົນເຖິງຂໍ້ສິ້ນເກົ້າແລ້ວ
 ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວເຖິງການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ ອັນເປັນການທຳລາຍທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ຕັ້ງແຕ່ທີ່ກາງແຂນ
 ແຕ່ດ້ວຍພຣະເມດຕາແລະຄວາມອົດກັ້ນຍາວນານຂອງພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງຖືກເລືອນອອກໄປປະມານສິ້ນປີ.
 ໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງສິ້ນປີນັ້ນ ຈະມີຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ຈະຫຼົບໜີພົ້ນຈາກການທຳລາຍນັ້ນ
 ແຕ່ຈະເປັນໄປໄດ້ກ່ຽວກັບພວກເຂົາຈຳແນກເຫັນໝາຍສຳຄັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃນເວລານັ້ນ.

ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ມີໄລຍະເວລາສິ້ນປີໜຶ່ງ
 ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍການພິພາກສາເນື່ອງຈາກການກະບົດຂອງສາຍລັບສິ້ນປີ
 ອັນໄດ້ຖືກເລືອນອອກໄປເປັນເວລາສິ້ນປີ ເນື່ອງດ້ວຍການອ້ອນວອນຂອງໂມເຊ.
 ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ມີການພິພາກສາເນື່ອງຈາກການກະບົດແຫ່ງກາງແຂນ
 ອັນໄດ້ຖືກເລືອນອອກໄປເປັນເວລາສິ້ນປີ
 ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມອົດທົນຍາວນານແລະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະຄຣິດໃນການທຸນຂໍ. ໃນປະຫວັດທັງສອງນັ້ນ
 ມີຊົນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ຫຼົບພົ້ນໄດ້.
 ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງໝາຍເພື່ອສະແດງຕອນສິ້ນສຸດຂອງສົງໝາຍນັ້ນຢູ່ສະເໝີ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງໝາຍສຳຄັນທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະຊົງກ່າວມັນວ່າເປັນ
 “ວັນແຫ່ງການລ້າງແຄ້ນ.”

ແລະເມື່ອພວກທ່ານຈະເຫັນເຢຣູຊາເລັມຖືກກອງທັບທັງຫຼາຍລ້ອມໄວ້
 ເມື່ອນັ້ນຈຶ່ງຮູ້ເຖິງວ່າຄວາມພິພາດຂອງເມືອງນັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.
 ເມື່ອນັ້ນໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູດາຫາໄປຢູ່ພູເຂົາ; ແລະໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທ່າມກາງເມືອງນັ້ນອອກໄປ;

ແລະຢ່າໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຊົນນະບົດເຂົ້າໄປໃນເມືອງນັ້ນ. ເພາະວ່ານັ້ນແມ່ນວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຄົນ
ເພື່ອສົງສາລະພັດທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ. ລູກ 21:20–22.

“ວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຄົນ” ແມ່ນໄພພິບັດຈັດປະການສຸດທ້າຍ, ແລະດ້ວຍເຫດນີ້ ຊົດເຕີ້ໄວທ໌ ຈຶ່ງເຊື່ອມໂຍງກາ
ນທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມເຂົ້າກັບການພິພາກສາອັນເປັນການກະທຳໂດຍກົງຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ຈົ່ງເຂົ້າມາໃກ້, ໂອ ບັນດາປະຊາຊາດ, ເພື່ອຈະຟັງ; ແລະຈົ່ງສົນໃຈຟັງ, ໂອ ປະຊາຊົນທັງຫຼາຍ:
ໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກຟັງ, ແລະສາລະພັດທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ; ໂລກ, ແລະສິ່ງທັງປວງທີ່ອອກມາຈາກມັນ.
ເພາະພຣະພໍ່ໃຈຂອງພຣະຢາເວມຢື່ນເຫຼືອບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ,
ແລະຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງເຫຼືອກອງທັບທັງຫມົດຂອງພວກເຂົາ:
ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍພວກເຂົາຢ່າງສົນເຊີງ, ພຣະອົງໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ແກ່ການສັງຫານ.
ຄົນທີ່ຖືກຂ້າຂອງພວກເຂົາກໍ່ຈະຖືກໂຍນອອກ, ແລະກິນເຫມັນຈະລອຍຂຶ້ນຈາກຊາກສົບຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພູເຂົາຈະລະລາຍໄປດ້ວຍເລືອດຂອງພວກເຂົາ. ແລະບັນດາບໍລິວານແຫ່ງຜ້າສະຫວັນຈະສູນສະລາຍໄປ,
ແລະຜ້າສະຫວັນຈະຖືກມ້ວນເຂົ້າດ້ວຍກັນດັງໜັງສືມ້ວນ: ແລະບໍລິວານທັງຫມົດຂອງມັນຈະຫລົ້ນລົງ,
ດັງໃບໄມ້ຫລົ້ນຈາກເຄືອອະງຸ່ນ, ແລະດັງໝາກເດືອນຫລົ້ນຈາກຕົ້ນເດືອນ.
ເພາະດາບຂອງເຮົາຈະອາບຢູ່ໃນຜ້າສະຫວັນ: ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ມັນຈະລົງມາເຫຼືອເອໂດມ,
ແລະເຫຼືອຊົນຊາດແຫ່ງຄຳສາບແຊ່ງຂອງເຮົາ, ເພື່ອການພິພາກສາ.
ດາບຂອງພຣະຢາເວເຕັມໄປດ້ວຍເລືອດ, ມັນອ້ວນພື້ນດ້ວຍໄຂມັນ, ແລະດ້ວຍເລືອດຂອງລູກແກະ ແລະ
ແບ້, ດ້ວຍໄຂມັນຈາກຕາຂອງແກະຜູ້. ເພາະພຣະຢາເວມໂຄຣືງບູຊາໃນໂບຊຣາ,
ແລະມີການສັງຫານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ. ແລະສັດມີເຂົ້າຈະລົງມາກັບພວກເຂົາ,
ແລະລູກງົວກັບງົວໃຕ້ຜູ້ ແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາຈະຊຸ່ມໄປດ້ວຍເລືອດ,
ແລະຜຸ່ນດິນຂອງພວກເຂົາຈະອ້ວນພື້ນດ້ວຍໄຂມັນ. ເພາະນີ້ແມ່ນວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຄົນຂອງພຣະຢາເວ,
ແລະເປັນປີແຫ່ງການຕອບແທນສຳລັບຄະດີຂອງຊື່ອນ. ອີຊາຢາ 34:1–8.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສະແດງພຣະອົງຕໍ່ສາທາລະນະເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ນຳຊາເຣັດ
ໂດຍປະກາດພຣະອົງເອງວ່າເປັນພຣະເມຊີອາ.
ການສະແດງພຣະອົງຄັ້ງນັ້ນໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນທາງຄຳພະຍາກອນໂດຍຫຼັກແຫ່ງການກ່າວເຖິງເປັນຄັ້ງທຳອິດ.
ຂໍພຣະຄຳພີພຣະອົງຊົງເລືອກອ່ານໄດ້ລະບຸວ່າ ພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງລວມເຖິງການປະກາດ
“ວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.” ຊຶ່ງຕາມອີສາຍາແລ້ວ ກໍ່ເປັນ
“ປີແຫ່ງການຕອບແທນເພາະຄະດີຂອງຊື່ອນ” ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ໃນເມືອງນາຊາເຣັດນັ້ນເອງ ຫຼືພຣະຄຣິດໄດ້ເລີ່ມພາລະກິດສາທາລະນະຂອງພຣະອົງ
ແລະປະກາດພຣະອົງເອງວ່າເປັນພຣະເມຊີອາ. ໃນເວລານັ້ນເອງ ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ
ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິ່ງຮູ້ໄດ້ພະຍາຍາມຂ້າພຣະອົງໂດຍຜັກພຣະອົງລົງຈາກພູ. ການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງພາລະກິດຂອງພຣະອົງ
ຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍການທຶປະຊາຊົນໃນບ້ານເກດີຂອງພຣະອົງພະຍາຍາມຂ້າພຣະອົງ,
ແລະການສົນສຸດແຫ່ງພາລະກິດຂອງພຣະອົງ ກໍ່ແມ່ນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໄດ້ຂ້າພຣະອົງ.
ພາລະກິດຂອງພຣະອົງຄືການສຳແດງພຣະອົງເອງວ່າເປັນພຣະເມຊີອາ,
ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ້າຍເປັນເມືອພຣະອົງໄດ້ຮັບການເຈົ້າໃນການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ.
ໃນການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ ສັນຍາລັກອັນມາຈາກສະຫວັນໄດ້ລົງມາເພື່ອຍືນຍັນການສຳເລັດຂອງຄຳພະ
ຍາກອນເລື່ອງການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ. ແລະໃນວັນທີ 11 ສົງຫາ 1840 ສັນຍາລັກອັນມາຈາກສະຫວັ
ນໄດ້ລົງມາເພື່ອຍືນຍັນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງຂ່າວສານການທົດສອບຂອງປະຫວັດສາດນັ້ນ. ແລະໃນວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001
ສັນຍາລັກອັນມາຈາກສະຫວັນໄດ້ລົງມາເພື່ອຍືນຍັນຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້ຂອງປະຫວັດສາດນັ້ນ
ຊຶ່ງແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍ.

“ຫຼັງຈາກໄດ້ທຳການຢ່າງໜັກເປັນເວລາສອງວັນກັບຊາວສະມາລີ, ພຣະເຢຊູຈຶງຈາກພວກເຂົາໄປເພື່ອດຳເນີນການເດີນທາງຂອງພຣະອົງຕໍ່ໄປຍັງແຂວງກາລິໄລ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ພັກຢູ່ນາຊາເຣັດ, ບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ຊີວິດໃນວັຍເດັກແລະວັຍໜຸ່ມຕອນຕົ້ນ. ການຕ້ອນຮັບພຣະອົງໄດ້ຮັບໃນທຳມະສາລາທີ່ນັ້ນ, ເມື່ອພຣະອົງປະກາດພຣະອົງເອງວ່າເປັນຜູ້ຊົງຖືກເຈລິມ, ເປັນໄປໃນທາງບໍ່ເປັນທີ່ໃຈຢ່າງຍິ່ງ ຈົນພຣະອົງຕັດສິນໃຈສະແຫວງຫາທັງນາທິເກດຜົນຫຼາຍກວ່າ, ເພື່ອປະກາດຕ່າງໆທີ່ຈະຟັງ ແລະຕ່ຳຈິດໃຈທີ່ຈະຮັບສານຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ ຜູ້ພະຍາກອນບໍ່ມີກຽດໃນປະເທດຂອງຕົນເອງ. ຄຳກ່າວນີ້ໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມລັງເລໂດຍທຳມະຊາດ ຊຶ່ງຫຼາຍຄົນມີຢູ່ໃນການຍອມຮັບການເຕີບໂຕພັດທະນາອັນນ່າອັດສະຈັນແລະນ່າຊົມຊື່ນໃນຜູ້ໜຶ່ງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢ່າງບໍ່ອ້ອວດຢູ່ທຳມະກາງພວກເຂົາ ແລະຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຮູ້ຈັກຢ່າງໃກ້ຊິດມາແຕ່ເດັກ. ໃນເວລາດຽວກັນ ຄົນກຸ່ມດຽວກັນນີ້ອາດຈະຕື່ນເຕັ້ນຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ການອ້າງອີງຂອງຄົນແປກໜ້າ ແລະຂອງນັກຜະຈົນໄພ.” The Spirit of Prophecy, volume 2, 151.

ໃນລູກາ ບົດທີ ໑໑, ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຊື້ບອກເຖິງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີໂພນ, ຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍທີ່ບໍ່ຕາຍ. ພຣະອົງ ຊົງກະທຳດັ່ງນັ້ນໂດຍການນຳສະເໜີປະຫວັດສາດທີ່ໄດ້ລົງຕົ້ນດ້ວຍການສະເດັດຢຽມຢາມເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງ ພຣະອົງຕໍ່ສະຖານທີ່ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນເຄີຍເປັນພຣະນິເວດຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ຕໍ່ມາໄດ້ກາຍເປັນພຣະນິເວດຂອງພວກຢິວ. ໃນຄຳບັນຍາຍທາງປະຫວັດສາດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເລີ່ມນຳສະເໜີນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງມາເຖິງຈຸດທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະພຣະວິຫານທີ່ພວກສາວົກຢາກຮຽງວຽກກັບນັ້ນ, ຈະຖືກທຳລາຍ (70 AD). ພຣະອົງໄດ້ຊົງລະບຸການທຳລາຍນັ້ນວ່າເປັນ “ວັນແຫ່ງການແກ້ເຄື່ອນ,” ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການປະກາດເປີດຜັນທະກິດຂອງພຣະອົງ. “ວັນແຫ່ງການແກ້ເຄື່ອນ” ນັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງແຕ່ຕົວແທນເຖິງການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃນປີ 70 ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນຕົວແທນເຖິງເວລາແຫ່ງພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນໄພພິບັດຈັດຢ່າງສຸດທ້າຍ.

ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນດາພົນໂຍທາ, ເປັນວັນແຫ່ງການແກ້ເຄື່ອນ ເພື່ອພຣະອົງຈະຊົງແກ້ເຄື່ອນສັດຕູທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງ; ແລະດາບຈະກິນກິນ, ມັນຈະອົມໜຳ ແລະມືນເມົາດ້ວຍເລືອດຂອງພວກເຂົາ; ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນດາພົນໂຍທາ ຊົງມີເຄື່ອງບູຊາໃນແຜ່ນດິນເໜືອ ທີ່ແມ່ນ້ຳຢູເຟຣຕີສ. ເຢເຣມຢາ 46:10.

“ມື້ແຫ່ງການແກ້ເຄື່ອນ” ທີ່ມາເຖິງບາບີໂລນ ຊຶ່ງຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍ “ການບູຊາໃນແຜ່ນດິນເໜືອ ທີ່ແມ່ນ້ຳຢູເຟຣຕີສ” ເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້ເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບ.

ເນື່ອງດ້ວຍພຣະພິໄລດຂອງພຣະຢາເວ ມັນຈະບໍ່ມີຜູ້ອາໄສຢູ່ແຕ່ຈະຮ້າງເປົ່າໂດຍສິ້ນເຊີງ; ທຸກຄົນທີ່ເດີນຜ່ານບາບີໂລນຈະຕົກຕະລົງ ແລະຈະຮ້ອງເຢາະເຍື້ຍຕາພະຍາດທັງຫມົດຂອງນາງ. ຈົ່ງຈັດຂະບວນລັອມບາບີໂລນໄວ້ທຸກດ້ານ: ບັນດາທ່ານທີ່ຄົນທະນູໄດ້ ຈົ່ງຍົງໃສ່ນາງ ຢ່າສົງວ່າລູກທະນູໄວ້ເລີຍ: ເພາະນາງໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພຣະຢາເວ. ຈົ່ງໃຫ້ຮ້ອງຕໍ່ສູ້ນາງຮອບດ້ານ: ນາງໄດ້ຍື່ນມືອມຈຳນົນ; ຮາກຖານຂອງນາງໄດ້ພັງລົງ ກຳແພງຂອງນາງຖືກທຸບທຳລາຍ: ເພາະນີ້ແມ່ນການແກ້ເຄື່ອນຂອງພຣະຢາເວ: ຈົ່ງແກ້ເຄື່ອນແກ່ນາງ; ດັ່ງທີ່ນາງໄດ້ເຮັດ ກໍຈົ່ງເຮັດແກ່ນາງຢ່າງນັ້ນ. ຈົ່ງຕັດຜູ້ຫວ່ານອອກຈາກບາບີໂລນ ແລະຜູ້ຈັບກຽວດ້ວຍຄຽວໃນລະດູກັບກຽວ: ເພາະຄວາມຍ້ານກົວຕໍ່ດາບອັນບິບຄົນ ພວກເຂົາຈະຫັນກັບໄປຫາຊົນຊາດຂອງຕົນທຸກຄົນ ແລະຈະໜີໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງຕົນທຸກຄົນ. ອີສາຮາເອນເປັນດັ່ງແກະທີ່ຈະຈັດກະຈາຍ; ບັນດາສົງໂຕໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາໄປ: ກ່ອນອື່ນ ກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຮຍໄດ້ກິນກິນເຂົາ; ແລະພາຍຫຼັງ ເນບູຄັດເນັດຊາ ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນນີ້ໄດ້ຫັກກະດູກຂອງເຂົາ. ເພາະສະນັ້ນ ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອີສາຮາເອນ ຈົ່ງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ: ເບື້ອງແມ່, ເຮົາຈະລົງໂທດກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ

ແລະແຜ່ນດິນຂອງເຂົາ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ລົງໂທດກະສັດແຫ່ງອັດຊີເຣຍ.
ແລະເຮົາຈະນຳອິສຣາເອນກັບຄືນສູ່ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງເຂົາອີກ ແລະເຂົາຈະລ້ຽງກິນຢູ່ເທິງກາເມນ ແລະບາຊານ
ແລະຈົດວັນຍານຂອງເຂົາຈະອີ້ນໜ້າຢູ່ເທິງພູເອຟຣາອິມ ແລະກິເລອາດ. ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະໃນເວລານັ້ນ
ພຣະຢາເວກ່າວວ່າ ຈະສະແຫວງຫາຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງອິສຣາເອນ ແຕ່ຈະບໍ່ພົບ; ແລະບາບຂອງຢູດາ
ກໍຈະບໍ່ພົບເຊັ່ນກັນ: ເພາະເຮົາຈະອະໄພແກ່ຜູ້ທີ່ເຮົາສົງໄສໄວ້. ຈົ່ງຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ແຜ່ນດິນເມຣາທາອິມ ຄືຕໍ່ສູ້ມັນ
ແລະຕໍ່ສູ້ຊາວເມືອງເຟໂກດ: ຈົ່ງທຳລາຍ ແລະຜານພິນາດໃຫ້ສິ້ນຫຼັງຈາກພວກເຂົາ ພຣະຢາເວກ່າວ
ແລະຈົ່ງເຮັດຕາມທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາເຈົ້າ. ສຽງແຫ່ງສົງຄາມຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ
ແລະສຽງແຫ່ງການທຳລາຍຢ່າງໃຫຍ່. ຄອ້ນເຫຼັກຂອງທົ່ວໂລກຖືກຕັດຂາດ ແລະແຕກຫັກໄດ້ຢ່າງໃດໜ້າ!
ບາບໂຢລ໌ໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຮ້າງເປົ້າໝ້າມາກາງບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ຢ່າງໃດໜ້າ! ເຮົາໄດ້ວາງບັງຄັບເຈົ້າໄວ້
ແລະເຈົ້າກໍຖືກຈັບແລ້ວ ໂອ ບາບໂຢລ໌ ແລະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຕົວເລີຍ: ເຈົ້າຖືກພົບ ແລະຖືກຈັບກຸມດ້ວຍ
ເພາະເຈົ້າໄດ້ຕໍ່ສູ້ຂັດຂືນພຣະຢາເວ. ພຣະຢາເວໄດ້ເປີດຄັງອາວຸດຂອງພຣະອົງ
ແລະໄດ້ນຳອາວຸດແຫ່ງຄວາມພິເສດຂອງພຣະອົງອອກມາ: ເພາະນີແມ່ນພາລະກົດຂອງພຣະອົງ
ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາ ໃນແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄັນເດຍ. ຈົ່ງມາຕໍ່ສູ້ນາງຈາກຂອບເຂດອັນໄກຫ່າງ
ຈົ່ງເປີດຄັງເກັບຂອງນາງ: ຈົ່ງກອງນາງຂຶ້ນເປັນກອງ ແລະທຳລາຍນາງໃຫ້ສິ້ນເຊີງ:
ຢ່າໃຫ້ເຫຼືອສິ່ງໃດຈາກນາງເລີຍ. ຈົ່ງຂ້າງົວຜູ້ທັງຫມົດຂອງນາງ; ຈົ່ງໃຫ້ພວກມັນລົງໄປສູ່ການຖືກຂ້າ:
ວິບິດແກ່ພວກເຂົາ! ເພາະວັນຂອງພວກເຂົາມາຮອດແລ້ວ ແມ່ນເວລາແຫ່ງການລົງໂທດພວກເຂົາ.
ສຽງຂອງຜູ້ທີ່ເຫັນ ແລະລອດອອກຈາກແຜ່ນດິນບາບໂຢລ໌
ເພື່ອປະກາດໃນຊື່ອິຣາເຊຣີການແກ້ໄຂຂອງພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
ຄືການແກ້ໄຂພ້ອມພ້ອມຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງເອີ້ນບັນດາພົນທະນູມາຮວມກັນເພື່ອຕໍ່ສູ້ບາບໂຢລ໌:
ບັນດາທ່ານທີ່ຢູ່ຄັນທະນູໄດ້ ຈົ່ງຕັ້ງຄ້າຍລ້ອມມັນໄວ້ຮອບດ້ານ; ຢ່າໃຫ້ມັນຜູ້ໃດໜຶ່ງລີ້ອອກໄປໄດ້.
ຈົ່ງຕອບແທນນາງຕາມການງານຂອງນາງ; ຕາມທຸກຢ່າງທີ່ນາງໄດ້ເຮັດ ກໍຈົ່ງເຮັດແກ່ນາງຢ່າງນັ້ນ:
ເພາະນາງໄດ້ຈອງຫອງຕໍ່ພຣະຢາເວ ຄືຕໍ່ອົງບໍລິສຸດແຫ່ງອິສຣາເອນ. ເຢເຣມຢາ 50:13-29.

ການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃນປີ 70 ຄ.ສ.
ເປັນຕົວແທນຂອງການພິພາກສາລົງໂທດຢ່າງເດັດຂາດເຫນືອຍິ່ງໃສ່ແຜນທີ່ແຫ່ງບາບໂຢລ໌
ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້ໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ.
ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າພຣະອົງກຳລັງຊົມພູບປີ 70 ຄ.ສ. ໃຫ້ເປັນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້,
ເພາະພຣະອົງເປັນຜູ້ຊົງນຳພົນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງເອງກໍເປັນພຣະວັດຈະນະນັ້ນ.
ການຕະຫຼົກເຖິງບ່ອນແຫ່ງບໍລິບົດຂອງຄຳພະຍາກອນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສະແດງໄວ້ໃນລູກາບົດທີສາມເອັດ
ເປັນສິ່ງສຳຄັນ ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈວ່າໝາຍສຳຄັນອັນໃດຄືສິ່ງທີ່ຊີ້ບອກວ່າຊົ່ວຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.
ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດຈະເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາອັນມີດິນທິສຸດໃນປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້.
ວັນເວລາຂອງໂນອາ ແລະຂອງໂລດ
ເປັນພາບສະທ້ອນເຖິງສະພາບຂອງໂລກກ່ອນໜ້າການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດພຽງເລັກນ້ອຍ.
ພຣະຄຳພີໄດ້ຊີ້ໄປຍັງເວລານັ້ນ ແລະປະກາດວ່າ ຊາຕານຈະກະທຳການດ້ວຍລົດອຳນາດທັງສິ້ນ ແລະ
“ດ້ວຍການຫລອກລວງອັນບໍ່ຊອບທຳທຸກປະການ.” 2 ເທຊະໂລນິກ 2:9, 10.
ການກະທຳຂອງມັນຖືກເປີດເຜີຍຢ່າງຊັດເຈນໂດຍຄວາມມີດິນທິເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ,
ໂດຍຄວາມຜິດຫລາກຫລາຍ, ຄຳສອນນອກຮີດ,
ແລະການຫລົງຜິດອັນຫລວງຫລາຍໃນວັນສຸດທ້າຍເຫລົ່ານີ້. ຊາຕານບໍ່ພຽງແຕ່ນຳພາໂລກໃຫ້ຕົກເປັນເຊື້ອ,
ແຕ່ການຫລອກລວງຂອງມັນຍັງແຜ່ຊຶມເຂົ້າໄປໃນຄຣິສຕະຈຳທັງຫລາຍທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນຂອງອົງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າເຢຊູຄຣິດຂອງພວກເຮົາ.
ການຖອຍຫ່າງຈາກຄວາມເຊື່ອອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນຈະພັດທະນາໄປເປັນຄວາມມີດິນທິເລັກໜາດັ່ງເທົ່າທຽບຄືນ.
ສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ມັນຈະເປັນຄືນແຫ່ງການທົດລອງ, ຄືນແຫ່ງການຮ້ອງໂທ້,

ຄົນແຫ່ງການຂົນເທິງເພາະເຫັນແກ່ຄວາມຈິງ. ແຕ່ອອກຈາກຄົນແຫ່ງຄວາມມືດນັ້ນ
ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າຈະສ່ອງອອກ."

ພຣະອົງຊົງໃຫ້ "ແສງສະຫວ່າງສ່ອງອອກມາຈາກຄວາມມືດ." 2 ໂກຣິໂທ 4:6. ເມື່ອ
"ແຜ່ນດິນໂລກຍັງບໍ່ເປັນຮູບຮ່າງ ແລະ ວ່າງເປົ່າ; ແລະ ຄວາມມືດປົກຄຸມຢູ່ເໜືອໜ້ານ້ຳເລັກ,"
"ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເໜືອໜ້ານ້ຳ. ແລະ ພຣະເຈົ້າຕັດວ່າ, ຈົ່ງເກີດມີແສງສະຫວ່າງ:
ແລະ ກໍ່ມີແສງສະຫວ່າງ." ປະຖົມມະການ 1:2, 3. ດັ່ງນັ້ນ ໃນຄົນແຫ່ງຄວາມມືດຜ່ານວິນຍານ
ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ອອກໄປວ່າ, "ຈົ່ງເກີດມີແສງສະຫວ່າງ." ແລະ ຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງຕັດວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ຈົ່ງສ່ອງແສງ; ເພາະວ່າແສງສະຫວ່າງຂອງເຈົ້າມາແລ້ວ, ແລະ
ສະຫງ່າລາສີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນສ່ອງເໜືອເຈົ້າ." ເອຊາຍາ 60:1.

"'ຈົ່ງເບີ້, ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າ, 'ຄວາມມືດຈະປົກຄຸມແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະຄວາມມືດທຶບໜາຈະປົກຄຸມບັນດາຊົນຊາດ; ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທອດຂຶ້ນເໜືອເຈົ້າ,
ແລະລັດສະໝີຂອງພຣະອົງຈະປາກົດເຫັນເໜືອເຈົ້າ.' ຂໍ້ 2. ພຣະຄຣິດ,
ຜູ້ຊົງເປັນການສ່ອງອອກແຫ່ງລັດສະໝີຂອງພຣະບໍດີ, ໄດ້ສະເດັດມາສູ່ໂລກເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ.
ພຣະອົງສະເດັດມາເພື່ອສະແດງພຣະເຈົ້າແກ່ມະນຸດ, ແລະມີຄຳຂຽນເຖິງພຣະອົງວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຮັບການເຈົ້າ
'ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະດ້ວຍລັດເດດ,' ແລະ 'ສະເດັດໄປກະທຳຄວາມດີ.' Acts 10:38.
ໃນທຳມະສາລາທິມະຣິງນາຊາເຣັດ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ,
'ພຣະວິນຍານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດເໜືອຂ້າພະເຈົ້າ,
ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງເຈົ້າຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຄົນຍາກຈົນ;
ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າມາເພື່ອຮັກສາຄົນທີ່ຫົວໃຈແຕກສະຫຼາຍ,
ເພື່ອປະກາດການປົດປ່ອຍແກ່ຜູ້ຖືກຈອງຈຳ, ແລະການໃຫ້ສ້າຍຕາກັບຄືນແກ່ຄົນຕາບອດ,
ເພື່ອປ່ອຍຜູ້ຖືກບີບຂີ້ໃຫ້ເປັນອິດສະລະ,
ເພື່ອປະກາດບິດແຫ່ງຄວາມໂຜດປານອັນເປັນທີ່ຊອບພຣະໂທຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.' Luke 4:18, 19.
ນີ້ແມ່ນພາລະກິດທີ່ພຣະອົງໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ສຳວັກຂອງພຣະອົງກະທຳ. ພຣະອົງຕັດວ່າ,
'ພວກທ່ານເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ.'
'ຈົ່ງໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງພວກທ່ານສ່ອງສະຫວ່າງຕໍ່ໜ້າມະນຸດທັງຫລາຍສະນັ້ນ,
ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ເຫັນການດີຂອງພວກທ່ານ,
ແລະຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະບໍດີຂອງພວກທ່ານຜູ້ສະຖິດໃນສະຫວັນ.' Matthew 5:14, 16."
Prophets and Kings, 217, 218.